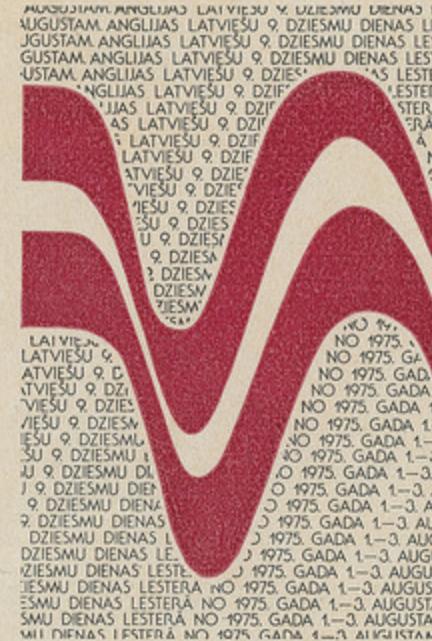

ANGLIJAS LATVIEŠU DEVĪTĀS DZIESMU DIENAS

Lesterā, 1975. gada 1., 2. un 3. augustā

Jaunatnes rīts

De Montforta aulā, sestdien, 2. augustā plkst. 10.30

PROGRAMMA

Jaunatnes rīta vadītājs Imants Balodis

I daļa

Div' p'avinās es nop'āvu Es meitiņa kā pukite Londonas latviešu skolas instrumentālais ansamblis Lilijas Zobenas vadībā	Tautas dziesma Tautas dziesma
Dzimtenē Ziedi, ziedi, rudzu vārpa Lilija Zobena, Jāna Grīnberga, Dagnija Balode, Ilze Kuplēna	Helmers Pavašars Alberts Jērumš
Noturno Danču tracis Jāna Grīnberga Laimas Ozolas klavieru pavadījumā	Jāzeps Vītols Jāzeps Vītols
Pūti, pūti, ziemelīti Aicinājums Lilija Zobena Laimas Ozolas klavieru pavadījumā	aranžējis Alberts Jērumš Helmers Pavašars
Un atkal es stāvu un skatos Pusnakts stundā Dagnija Balode Ingridas Balodes klavieru pavadījumā	Pauls Šūberts Eduards Šēnfelds
Rapsodija Laima Ozola un Katrīna Benete	Jānis Mediņš
Bezdelīdzens un zēns Lūgšana Lilija Zobena un Dagnija Balode Ringolda Kaufmaņa ērģeļu pavadījums. Ingridas Balodes klavieru pavadījums	Valdemārs Ozoliņš Valdemārs Ozoliņš
Starpbrīdis	

II daļa

Programas vadītāja — Ērika Vilipsone
Tautas dejas — Ilga Mierīna un Kārlis Uskalis
Bērnu kopas — Ilona Uskale un Rita Jefimova
Koklētājus vada — Andris un Laimonis Grīnbergi
Dziedāšanu vada — Ērika Sarkānbārde
Teicēji — Maija Zvirgzdiņa un Agris Krūmiņš

BĒRNĪBA

Teicējs Agris:
Spoža zvaigzne noritēja
Pie līgavas namdurvīm;
Tā nebija spoža zvaigzne,
Tā bēriņa dvēselite.
Dažas kokles: Aijā, Ancīt, aijā... Divas sievas ienes bērnu.
Teicēja Maija:
Gaiša, gaiša uguns deg
Tumšajā kaktiņā;

Tur Laimiņa mūžu kāra
Mazajam bērniņam.
Trīs Laimas uzņāk pa runāšanas laiku.
Mana Dēkla, Kārta, Laime
Iet pa ceļu runādamas;
Gana labi runājušas:
Maizītē man dzīvot.
Bērnu nesēja pasniedz bērnu Laimai.
Tu, Laimiņa, laidējiņa,
Tu mūžiņa licējiņa;

Kad neliki laba mūža, Liec man ilgi nedzīvot. Laima padod bērnu Dēklai. Šūpā, māte, lolo, māte, Mūža mana nezināja; Dēkla mūža gan zināja, Māmiņai nesacīja.	Agris: Mīļā Māra rotājāsi Mūsu jumta virsiņā; Mīļā Māra mums jautāja, Kādu godu mēs dzejam. Nāc iekšā, mīļā Māra, Mēs dzejam kristībās. Nāc, Māriņ, pate dzert Maza bērna kristībās, Tu pirmā atnesēja, Tu pirmā šūpotāja.
Dēkla padod bērnu Kārtai. Kārtiņ, tavu kārumiņu, Laimiņ, tavu lēmumiņu, Svešs ar svešu satikās, Mīļi mūžu nodzīvoja.	Maija: Ritenītis Maija:
Laima, paņēmusi bērnu no Kārtas, atdod to sievai. Kādu mūžu Laima lika, Tāds bij man jādzīvo, Es nevaru pāri kāpti Pār Laimiņas likumiņu.	Agris: Iebrauca saulīte Ābeļu dārzā, Devīni ratiņi, Simts kumeliņu. Neguli, saulīte, Ābeļu dārzā, Tur tevi ziediņi Apbirdinās.
Aijā, Ancīt, aijā — kokles. Sievas iznes bērnu. Laimas aiziet. Agris: Tādam bija kūmās iet, Kas varēja izstaigāt, Svēta bija kūmu taka, Dārga pādes dvēselite.	Gulēja saulīte — rotaļa. Maija: Sodien bija tev, bērnīņ, Liela pulka šūpotāju, Jau rītā, parītā Vienu pati māmuliņa.
Sešdancis («Sprīdītis»). Agris: Lasītus ļautiņus Kūmāmi nēmu, Kas var uguni Saujā nest.	Velc, pelite, saldu miegu — kokles, diez- dātāji. Aiz kalniņa mēnēstiņis — kokles.
Maija: Stiep, Laimiņa, zīda jostu Pāri visu istabīnu, Nu māmiņa godu taisa Pirmajam bērniņam.	Maija: Visi mazi žagariņi Paši pūta, paši dega; Visas mazas meitenītes Pašas vērpa, pašas auda. Šķūcati, vērpjati, Kakīšu meitiņas, Lai negul runciši Bez paladziņa.
Agris: Cinišiem, kalniņiem Diža kūmu istabīna, Iesim kūmas plāniņā To līdzenu nodancot.	Kamoliņdeja («Metieniņš»). Maija: Gana, gani, sargait kazu, Kazai jāja precinieki.
Gatves deja («Sakta»). Maija: Eima, kūmas, padancot Istabīpas vidinā, Lai tas mūsu krusta bērns Drīz tecēja kājiņām.	Agris: Vilciņš savu zobentiņu Uz akmeņa kaldināja, Uz akmeņa kaldināja, Rāvienā balināja, Ka varēja svētu rītu Kazai jāt precībās.
Pādītes dīdišana («Kamoliņš»). Maija: Sidraba laistīta Tā istabīna, Sklid manas kājiņas, Pādīti dīdot; Lai sklid pādītei Darbi no rokām Kā manas kājiņas Pa sidrabiņu.	Vilks un kaza — rotaļa. Deju virkne («Sprīdītis»).
Lakstīgala kroni pina — rotaļa.	Agris: Ganiņš biju, ganos gāju, Gana drēbes mugurā, Skuju svārki, ērkšķu bikses, Gaļa tāšu cepurīte.
	Maija: Dievs dod man ganos iet, Ne sēdēt istabā;

Dievs dod man rasu braukt,
Ne slaucit asariņas.

Ganiņš biju, ganos gāju — koklētāji,
dziedātāji.

Agris: Meitiņas, māsiņas,
Aunati kājiņas,
Būs jums šovakar
Lēcieniņš.

Vilcinis aizveda
Lapsiņas meitiņu,
Silmala trīcēja
Dancojot.

Gan bija koklišu,
Gan stabulišu,
Gan bija meitiņu
Dancotāju.

Maģais dancis («Mazā Saktiņa»).

Maija: Ej gulēt, tēvs, māmiņa,
Es šūpošu bāleliņu;
Nems brālītis līgavīnu,
Segs man raibu villainīti.

Pašūpoju, paloloju
Savu zelta bāleliņu,
Kad tas manim liels izaugs,
Pirks man zelta gredzentiņu.

Brālīts māsas dancināja,
Redz, kur skaisti piederas.

Brālīts māsas dancināja («Pērkonītis»).
Agris: Nevienam tādi zirgi

Kā manam bāliņam,
Brieža spalvu, lāča spēku,

Maija: Vanadziņa vieglumiņu.
Es gan zinu, ko vajaga

Labajam kumeļam;

Vajag auzu vācelites,
Smalkas linu pātadziņas.

Sijā auzas, tautu meita — rotaļa.

Maija: Ar māsiņu dancot gāju,
Naudu bēru zābakā,

Skan māsiņas sidrabīnš,

Man naudīja zābakā.

Latgales kadrīla («Kamoliņš»).

Maija: Seskis dara alutīpu,
Caur zemīti dūmi kūp,

No pusotra miežu grauda
Puscatortas alus mucas.

Agris: Dzeriet, brāļi, snāpājiet
Manu saldu alutiņu;
Salts kā ledus, gards kā medus,
Redz, kur Dieva dāvaniņa.

Aiz kalniņa dūmi kūp — kokles un dzie-
dātāji.

Mija: Kas rībeja, kas dimdēja,
Kas zemīti tricināja;
Mūs' bālinis, mūs' māsiņa,
Tie zemīti tricināja.

Žogu deja («Sakta»).
Seši mazi bundzinieki — rotaļa.
Aijā, žūžū, lāča bērni — kokles un dzie-
dātāji. (Beigas)

VELTIJUMS BĒRNĪBAI

Aijā, Ancīt, aijā — koklējums.

Sešdancis — «Sprīdītis», Halifaksā.

Engelītis — «Metieniņš», Londonā.

Gatves deja — «Sakta», Bradfordā.

Pādītes didišana — «Kamoliņš», Līdza.

Lakstīgala kroni pina — Korbijas un citu

kopu bērni.

Ritenītis — «Pērkonītis», Korbija.

Gulēja saulīte — «Saktiņa», Bradfordā.

Velc, pelīte, saldu miegu — tautas dziesma.

Aiz kalniņa mēnestiņis — koklējums.

Kamoliņdeja — «Metieniņš».

Vilks un kaza — «Mazais metieniņš»,

Londonā.

Deju virkne — «Sprīdītis».

Ganiņš biju, ganos gāju — tautas dziesma.

Maģais dancis — «Saktiņa», Bradfordā.

Brālīts māsas dancināja — «Pērkonītis».

Sijā auzas, tautu meita — «Mazas Sprī-

tis», Halifaksā.

Latgales kadrīļa — «Kamoliņš».

Aiz kalniņa dūmi kūp — tautas dziesma.

Žogu deja — «Sakta».

Seši mazi bundzinieki — «Auseklītis»,

Līdza.

Aijā, žūžū, lāča bērni — tautas dziesma.

VELTIJUMS BĒRNĪBAI

Jaunatnes rīta tautas deju un dziesmu
sniegums veltīts bērnībai ar latviešu skolu
skolnieku, jauniešu un vadītāju piedališa-
nos. Tāpat kā latviešu tautas dziesmas un
rotājošie raksti neko neapraksta un neattē-
lo sīkumos, tā arī šī izrāde tikko pieskaņas
dzīves gājuma sākumam. Teicēju skandē-
jums ir pamats visam notiekošam.

Spoža zvaigzne notecēja — dod nomaņu
par bērna piedzīšanu. Šūpuļa dziesmas
koklējumā bērna likteni izlemj likteņu
lēmēja Laima savos trijos aspektos — kā
Laima, Dēkla un Kārta, kuŗas katrā ierak-
sta bērna likteņa kamolā viņa mūža gāju-
mu. Mūsu tautas deja ir viesību deja,
kuŗā no seno kultu paražām, ja bijis,
palicis gaužām maz. Ievijot deju starp
teicēju skandējumiem, tā ir kā rotājums,
kam pašam par sevi nav nekādas nozīmes,
bet tā kļūst par tikko jaužamu norādi
skatītājam.

Skatītāja iztēlē Sešdancī varētu saskatīt
kūmu (krusītēvu un krustmāšu) izvēli,
slēdzot vārtus nevēlamiem un laižot cauri

vēlamos. Ar Engēlīti — Laimas stiepto
jostu apņem krustabu istabu. Gatves dejā
un Pādītes didišā bagatīgi tērpti kūmas
kopēji un atsevišķi nes savus vēlējumus
pādei (nekristītam bērnām). Katrai dejai
un rotaļai varam atrast izdomu pasaulē
krāšņu un piemērotu vietu.

Kuŗš bērns ir uzaudzis bez dziesmām?
Rotaļa — Lakstīgala kroni pina. Ar Rite-
nīti saulīte iebrauc ābeļu dārzā, kur rotaļā
mēnestiņš vajā snauduli saulīti. Mazā cil-
vēka dzīve veidojas, darbiem mainoties ar
izpriečām — Kamoliņdeja, Vilks un kaza,
Deju virkne un Maģais dancis.

Izrādes dejā — Brālītis māsas dancināja
parādās brāļa daudzie pienākumi, mācot
mazās dejot un vedot lielās rādit tautām.
Ja Sijā auzas, tautu meita vēl ir tikai
rotaļa, tad jau pēc pāris gadiem meitai
būs nopietni jāizšķiras par brāļa vai tau-
tieša kamanām. Viesību deja — Latgales
kadriļa. Ar Žogu deju beidzas mūsu
bērnu pasaule, kuŗā rotaļājas Seši mazi
bundzinieki.

RTMM 742215/3

B162.KB.B1/2,15